

Prof. dr. sc. Radenko Wolf član suradnik i počasni član Akademije tehničkih znanosti, redoviti profesor Fakulteta elektrotehnike i računarstva rođen je 1918. u Zagrebu.

Nakon završene mature 1937. u Zagrebu, prof. Radenko Wolf studira na elektrotehničkom odjelu Tehničkog fakulteta u Zagrebu, gdje se već kao student na Tehničkom fakultetu u Zagrebu istakao pomažući prof. Lončaru pri pisanju knjige „Osnove elektrotehnike“, te diplomirajući 1943. s izvrsnim uspjehom.

Svoj inženjerski put započeo je u tvornici „Rade Končar“ od 1945. do 1947., a zatim ga profesionalni put vodi na Zavod za elektrostrojarstvo tadašnjeg Tehničkog fakulteta. Doktorirao je 1956. obranivši disertaciju „Projektiranje jednofaznih motora s pomoćnom fazom za zalet“, pred eminentnom komisijom profesora Dolenca, Lončara i Blanuše.

Znanstveno nastavno djelovanje profesora Wolfa očitovalo se u dijelu znanstvenog polja elektrotehnike u skupini predmeta „Električni strojevi“ gdje je nastavljaajući djelo prof. Dolenca bio poznat i u svijetu. Tu je predavao na dodiplomskom i poslijediplomskom studiju više kategorija iz skupine predmeta „Električni strojevi“. Napisao je skriptu „Ispitivanje električnih strojeva“ i „Uvod u teoriju električnih strojeva“, što je kasnije preraslo u udžbenik, a potom u opsežnu knjigu i udžbenik „Osnove električnih strojeva“, za koji se može slobodno reći da je jedinstven. Iz tog su udžbenika u svijet ušle mnoge generacije studenata, počevši od 1985. kad se u tisku pojavilo prvo izdanje, ali će i sljedeće generacije elektroinženjera učiti iz sada već tiskanog 4. izdanja.

U okviru nastave vodio je mnoge diplomske radove, te dvadesetak magistarskih i doktorskih disertacija. Održavao je stručne kontakte s drugim fakultetima u Splitu, Skopju, Sarajevu, itd. Održavao je predavanja na tehničkim sveučilištima u Hannoveru, Dresdenu, Southamptonu, Braunschweigu, Budimpešti i Beču.

Od 1964. do 1966. bio je dekan Fakulteta, a od 1973. do 1982. predstojnik Zavoda za elektrostrojarstvo. Bio je voditelj smjera Elektrostrojarstvo na poslijediplomskom studiju i član mnogih komisija Fakulteta.

Profesorov je znanstveni rad okrunjen vođenjem više znanstvenoistraživačkih projekata, te znanstvenim radovima na međunarodnim i domaćim skupovima. Jedan je od znanstvenika koji je uvelike nastojao spajati znanstvenu misao s praktičkim izvedbama svojih djela. Taj pristup uspio je prenijeti i na svoje najbliže suradnike.

Profesor je Wolf izrazito poznat i po izvanredno stručnoj djelatnosti koja se očitovala u rješavanju konkretnih problema u industriji. Bio je prvi upravitelj Zavoda za rotacione strojeve tadašnjeg Elektrotehničkog instituta „Rade Končar“. Od 1959. do umirovljenja 1987. surađivao je u razvoju malih motora i regulacijskih uređaja s tvornicom „Končar“. Aktivno je djelovao u okviru domaćeg ogranka međunarodnog komiteta CIGRE u Studijskom komitetu rotacijskih električnih strojeva, zatim u nacionalnoj elektrotehničkoj komisiji i u mnogim drugim udrugama. Izradio je mnogobrojne studije i elaborate o projektiranju, ispitivanju i montaži rotacionih strojeva. U okviru Zavoda za elektrostrojarstvo surađivao je u izradi, istraživanju i preuzimanju električnih strojeva i transformatora na mnogim elektranama kao npr. HE Trebišnjica (1964), Orlovac (1971.) i Obrovac (1977.), zatim TE Tuzla (1970) i Rijeka (1977.) te u mnogim industrijskim pogonima. Radio je i na standardizaciji termina elektrotehničke struke.

Za svoje djelovanje i rad, prof, Wolf primio je mnogobrojna priznanja i nagrade: Republička nagrada „Nikola Tesla“ za znanstvena dostignuća 1970., „Orden rada sa zlatnim vijencem“ 1975., zlatna plaketa „Josip Lončar“ Elektrotehničkog fakulteta 1979. i plaketa JUKO CIGRE 1983.

Profesor Radenko Wolf bio je nadareni inženjer i skroman čovjek ljudskog srca. Njegovi prijatelji, suradnici i učenici trajno će ga se sjećati, a njegov primjer i njegovo djelo ostat će trajnom uspomenom.

Vojislav Bego